

NIEUWSBRIEF

‘MGR. SCHRAVEN EN GEZELLEN’.

Jaargang 1, nummer 4,

december 2008

Uitgave van de **Mgr. Schraven Stichting**

Mgr. Schraven Stichting opgericht:

Op 17 november jl. werd te Venray de Mgr. Schraven Stichting opgericht. Een historische dag! En op 8 december (Feest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria!) werd de stichting geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Venlo. Een felicitatie aan allen die zich daarvoor hebben ingezet.

Na lang en diepgaand overleg is de volgende doelstelling aan de stichting gegeven:

Het voorkomen van seksueel geweld, de bevordering van solidariteit met slachtoffers van seksueel geweld, geïnspireerd door de lotgevallen van de martelaren bisschop Frans Schraven en zijn metgezellen, vermoord in China in 1937, slachtoffers bij het standvastig ijveren voor, en volharden in datzelfde doel.

Het bestuur heeft hiermee gekozen voor een brede formulering van het doel, maar hoe denkt het stichtingsbestuur dat doel te realiseren? Het volgende werd aangegeven:

a) Het bevorderen van de navolging van de levenshouding van Mgr. Schraven en gezellen en het ontwikkelen en verspreiding van dit gedachtegoed. Het bevorderen van onderzoek ter voorkoming van seksueel geweld in oorlogs- en terreuromstandigheden. Het stimuleren van onderzoek naar de relatie tussen seksueel geweld en cultuur en de rol van de godsdiensten daarbij. Het ontwikkelen, ondersteunen en bevorderen van opvang en begeleiding van slachtoffers.

b) De Stichting heeft ter versterking van het gedachtegoed van Mgr. Schraven en gezellen voorts ten doel de nagedachtenis aan Mgr. Schraven en gezellen levend te houden door de oprichting van een gedachtenismonument; de bevordering van hun bekendheid en gedachtegoed middels studies,

publicaties en activiteiten; het leveren van bijdragen in de geest van Mgr. Schraven en gezellen aan het volk van China.

En alles wat tot het bereiken van vorenstaande doelen bevorderlijk kan zijn.

Onze bijzondere dank aan Frans Schraven door zijn deskundige ondersteuning!

Zoals u ziet staat een ‘zaligverklaring’ niet nadrukkelijk vermeld in de doelstelling, maar zit verborgen in a) en b). Het bestuur wil een zo breed mogelijke achterban opbouwen en ook na een zaligverklaring blijven doorgaan. Aan een zaligverklaring wordt ondertussen hard gewerkt .

Het bestuur getuigt van grote moed op deze wijze Mgr. Schraven te laten voortleven!
Een ambitieus plan! En nu de handen aan de ploeg!

Lusten en... Lasten van de stichting.

Nu "onze" Stichting het levenslicht heeft gezien, gaan we vol enthousiasme en energie verder met onze eigenlijke doelstellingen. Om deze met succes op te kunnen starten, zullen er wel financiële middelen beschikbaar moeten zijn. Hiervoor bent u onmisbaar.

Ons idee is om klein te beginnen: bij de direct betrokkenen. Zodra we voldoende op stoom zijn, liggen er andere mogelijkheden in het verschiet, zoals subsidies of een ANBI-goedkeuring (belastingaftrekbaarheid van giften) waarmee allerlei fiscale voordelen voor u en de stichting in het verschiet liggen.

Zoals de titel van dit stukje al doet vermoeden leveren wij u lusten. Deze lusten zijn nu tastbaar in de vorm van deze nieuwsbrief en ook de inspanningen achter de schermen, zullen op den duur tastbaar worden. Dicht bij huis, zullen we er voor zorgen dat de tastbare erfenis van Mgr. Schraven geïventariseerd en toegankelijk gesteld wordt.

Daarom bieden wij u het volgende voorstel:

U kunt "vriend van de stichting" worden voor (minimaal) € 25 per jaar. Hiervoor krijgt u, naast de bovenstaande zaken ook een uniek geschenk: de vertaling van het boek 'The Passion and the Martyrdom of Mgr. Schraven' (het boekje dat in China over Mgr. Schraven verschenen is). In de toekomst zullen meer herinneringsvoorwerpen aan Mgr. Schraven beschikbaar worden gesteld aan de vriendenkring.

Concreet vragen wij u het volgende:

Wilt u uw bijdrage voor de stichting storten op 1481.75.341 t.n.v. Mgr. Schraven Stichting, Annie Romeinstraat 5, 5803 AE Venray o.v.v. uw naam en adres.

Zodra de vertaling beschikbaar is en uw bijdrage € 25 of hoger is, ontvangt u uw vertaling van het herdenkboekje.

Mocht u overwegen om een erfenis of legaat aan de stichting na te laten, dan bespreken wij uw idee graag persoonlijk.

Alvast dank voor uw gulle bijdrage!

Namens de Acquisitie Commissie, Martijn Wintermans

Op bezoek bij Mgr. Schraven in China

Twee jonge dames uit België maken op dit moment een trektocht door het Verre Oosten. Na een tocht door Mongolië, waar zij o.a. een avontuurlijke tocht van vijf dagen te paard door bergen en steppen maakten, belandden zij eindelijk in Beijing. Karlijn, de tochtgenote van Julie Segers, achter-achternicht van Mgr. Schraven, schrijft over een bijzonder bezoek:

In het luchthavenachtige treinstation van Beijing stapten we, na heel wat gedrum, op de trein naar Shijuanzhuang waar geen enkele

andere toerist zou aan denken om heen te gaan.

We belandden in een 3-sterrenhotel, het enige hotel dat ons wou/kon herbergen. 2 Gigantische bedden en een eigen badkamer met ligbad stonden ons op te wachten. Dat was geen onwelkome luxe na ongeveer een maand zonder enige privacy!

We waren niet naar Shijuanzuang gereisd om de stad te zien maar met een echte missie! Dus even een korte schets om iedereen te updaten:

In 1937 werd de Nederlandse Bisschop Frans Schraven in China op gruwelijke wijze vermoord, samen met 7 andere buitenlandse missionarissen. Ze werden aan een paal vastgebonden, met messteken omgebracht en in brand gestoken door Japanners. Schraven en de andere missionarissen hadden zichzelf opgeofferd, anders werden een hoop vrouwen verkracht.

Frans Schraven was Julie's grootmoeders nonkel.. (Maria Segers-van Dijck, dochter van Nella Schraven, de jongste zus van Mgr. Schraven in Antwerpen)

We gingen dus op zoek gaan naar het monument voor Schraven en naar zijn graf. Deze zouden zich bevinden op 45 min rijden van Shijuanzuang in het stadje Zhending. Met een aantal vragen en zinnestjes in het Chinees vertaald te hebben vertrokken we vol goede moed naar Zhending. Daar stapten we in een taxi en lieten de chauffeur ons naar `een` Christelijke kerk of klooster brengen. 15 minuten later zette hij ons af aan een kerk waar we door enthousiaste nonnen werden binnengelaten. Vooraleer we iets konden vragen moesten we even mee in de kerk neerknielen en voor Maria bidden. Daarna begon de uitdaging om duidelijk te maken wat we zochten.

De zin die volgens ons de doorslag gaf was `Kan u ons naar de karaokezaal brengen die vroeger een kathedraal was?` Ondertussen wezen we over en weer naar een kleine foto van Schraven en naar Julie om duidelijk te maken dat er enige connectie tussen de twee was.

Zonder te weten of ze ons nu eigenlijk echt hadden verstaan kregen we lunch aangeboden.

Dumplings met vlees er in, hiphop hoera dikke feest voor mij (ben namelijk vegetariër). Gelukkig zaten we met 2 te eten in een woonkamertje en de 2 nonnen in de keuken. De Mongolische verdwijntruck kwam hier meteen weer te pas, de dumplings verdwenen snel in een ziplockzakje en werden verstopt in onze eetzak.

Na de lunch was een nonnetje druk aan het rondbellen en even later vertrokken we met hun door de mooie relaxte straatjes van Zhending. Naar waar we gingen was min of meer een vraagteken aangezien wij nog steeds geen chinees kunnen. Onderweg werden we door nieuwsgierige blikken nagestaard, 2 meisjes met een backpack is hier niet echt alledaags.

We wandelden een domein met een aantal ziekenhuisgebouwen binnen en een rozige kathedraal zonder torens.

Dat was de kathedraal die we zochten (al zag die er niet echt uit als een karaokezaal)! Op het plein ervoor vonden we het monument voor de martelaren, 2 grote stenen achter glas. Op een van de stenen vonden we de namen van de martelaren in het Latijn en op een andere zijde stond een Chinese tekst. Onze missie was dus al deels geslaagd!

Er werd weer druk rond gebeld en een aantal keren kreeg ik iemand aan de lijn die Engels sprak zodat ik duidelijk kon maken wat we nog zochten. Het enige waarmee ze ons nog konden helpen was de pagode waar de stoffelijke overschotten van Schraven waren gevonden. Waar het graf zich nu zou bevinden kon niemand ons vertellen.

We liepen met de zusters naar de pagode waar we weer een man tegenkwamen die we eerder aan de kerk hadden ontmoet. Die was precies met zijn fiets al gaan rondvragen over Schraven en leek te bevestigen dat dit de juiste pagode was. Binnenin konden we niets specifiek over Schraven vinden, maar het was een erg mooie plek met een gezellig parkje rondom.

Nog een laatste keer kreeg ik een Engelstalige man aan de telefoon, het enige waar hij ons nog mee kon helpen was met zijn grootvader Father Li. Hij zou het hele verhaal over wat er in 1937 is gebeurd kennen. De ondertussen 94-jarige man woont ergens 40 km van Zhending, net iets te ver voor ons om heen te gaan. We kregen wel het telefoonnummer van zijn kleinzoon om eventueel een andere keer terug contact te kunnen zoeken.

Onze zoektocht kwam hierbij dus ten einde en we namen de bus terug naar het gigantische Shijiuangzhuang.

Karlijn, reisgenote van Julie Segers uit Antwerpen.

De begrafenis van Mgr. Schraven en gezellen:

Karlijn vertelt dat niemand kan vertellen waar het graf van Mgr. Schraven en gezellen zich bevindt. Er is een graf. Vanuit Graz in Oostenrijk ontvingen wij een uitgebreide levensbeschrijving van Thomas Ceska, metgezel van Mgr. Schraven. Het artikel maakt gebruik van verslagen van de Hongaarse broeder Frans-Xavier Friedrich, die vanaf 1910 in het vicariaat Chengtingfu werkzaam was. Bij de eerste berichten na de moord wordt zelfs zijn naam genoemd als medeslachtoffer, maar later vervangen door de Poolse broeder Wladislaw Prinz. Het genoemde verslag (46 pagina's) is interessant. Het geeft soms nieuwe informatie, waardevolle aanvullingen en soms ook tegenstrijdigheden over de moord van 1937. Twee gebeurtenissen worden beschreven die tot nu toe onbekend waren, n.l. over de Bokseropstand van 1900 in Chengtingfu (toen Frans Schraven net was aangekomen) en de begrafenis van Mgr. Schraven en gezellen. We wisten tot nu toe niet eens dat een echte begrafenis had plaats gevonden. We laten Broeder Friedrich aan het woord:

'Op de verjaardag van het martelaarschap, 9 oktober 1938, mocht ik de doods-kist de kathedraal indragen voor de Requiemmis, die de bisschop van Tientsin (Mgr. de Vienne de Hautefeuille) voor bisschop Schraven en zijn metgezellen-martelaren opdroeg. Later werd de kist met de verkoolde beenderen van de 9 martelaren voor het eerst ingezegend. Daarna droegen wij de kist weer naar onze ziekenkamer (een geïsoleerde kamer). Hier kregen onze martelaren verschillende hoge en godvruchtige bezoekers, die een 'onze vader' baden (dus geen 'Heer geef hen de eeuwige rust'). Het was voor mij als bewaker een grote eer, de kist te mogen openen en sluiten. De eerwaarde zusters borduurden op duurzame stof de namen van de 9 martelaren van 9 oktober 1937, ook in de Chinese taal. Men groef op het kerkhof van Chengtingfu een graf met een zeer zware deksel van marmer.

Daarop zijn de palmladeren gebeiteld en daarnaast staat een kruis van marmer met de 9 namen en met de korte gebeurtenis van het offer.

Om 11 uur 's morgens kwam de bisschop van Tientsin naar me toe en zei: 'Kom dan gaan we de kist sluiten'. Na het eten moest ik de kist nemen en wegrijden. Hopelijk lukt het zonder veel opzien, zonder controle door de stadspoort te komen.

Het reisgezelschap bestond uit 4 wagens, sommige bedienden en hoogerwaarde heren gingen per fiets. In de eerste wagen zat de bisschop. Toen de dienstdoende politieagent, een Chinees, de bisschop naderbij zag komen, schreeuwde hij uit volle borst: 'de bisschop hoeft niet voor controle uit te stappen'. De wagen ging in slakkengang vooruit; ik zat op de dissel in de dichte wagen, binnenin bevond zich de kist. Ik reed de bisschop in draf na, toen de Japanners riepen: 'langzaam!'. De zes priesters in de wagen achter ons moesten zich aan controle onderwerpen.

Op het kerkhof van het seminarie Paitang, namen 6 priesters in superplie de kist en droegen hem de grote kapel van het kleinseminarie binnen. De bisschop voltrok de ceremonie. Later droegen 4 priesters in processie de kist naar het kerkhof; mijn nederig persoontje droeg een boeket bloemen. Daarna begon de zegening van het graf. Hierna hield de bisschop een preek, waarin hij aanspoorde tot volharding en navolging van de martelaren; we weten, zij zijn in de hemel, ook al mag volgens de

kerkelijke bepaling de openlijke verering gewoonlijk pas 50 jaar na de dood plaats vinden. Allen waren zo door de preek geraakt, dat wij als kinderen aan het graf van vader en moeder stonden te snikken, waaronder een 80-jarige priester, meerdere 50-60 jarige priesters, pioniers die toch allen aan ellende gewend waren. Het was een aangrijpend schouwspel, deze vele tranen. Toen droeg de bisschop de klein-seminaristen op een martelarenlied te zingen om het snikken tegen te houden. Het lied van de vele seminaristen met zilverheldere stemmen gezongen, kwinkeleerde melodius hemelwaarts, alsof een zwerm leeuweriken op de vroege morgen van een rijp oogstveld omhoog gestegen was, om God in een feestelijk 'Te Deum laudamus' te loven en te prijzen. Twaalf bedienden wentelden de steen op het graf. '

Reis naar China in 2009

Alle ingeschrevenen voor de reis naar China hebben inmiddels de volgende informatie ontvangen. Het vertrek is gepland op vrijdag 18 september en de terugkomst op zondag 4 oktober. Er wordt nu onderhandeld met een vliegmaatschappij over tickets. De reis wordt ondernomen in samenwerking met het Verbiest Instituut, Cultureel Centrum van het China-Europa Instituut, verbonden aan de Universiteit van Leuven. Pater Jeroom Heyndrickx, waarnemend directeur, gaat mee als gids en tolk. Hij is als geen ander deskundig inzake China. We zijn erg blij met zijn deelname. Hij vertrekt binnenkort weer naar China en gaat daar in overleg met een reisorganisatie onze reis uit te werken. We maken de reis per touringcar en verblijven onderweg in 3 hotels. Over de prijs valt nog niets te zeggen.

Er hebben zich inmiddels 25 personen gemeld voor deelname. Er zijn nog 5 plaatsen beschikbaar.

Een zeer bijzondere, unieke reis, die helemaal is toegespitst op de families Schraven-Geurts-Wijnhoven. **Wie heeft verder nog belangstelling om mee te gaan?**

Oproep voor medewerking: CD samenstellen

Bij ons bezoek aan China willen we graag een CD aanbieden met foto's over China die hier in archieven liggen. In China is tijdens de culturele revolutie bijna alles vernietigd. Wie heeft zin om te helpen met het samenstellen van zo'n CD?

Oproep voor medewerking: vertalers gezocht

In China wil men graag alles weten over Mgr. Schraven en gezellen. Tijdens de culturele revolutie is het meeste verloren gegaan. China wil zich haar geschiedenis weer herinneren. Wij zoeken medewerkers die bereid zijn de brieven van Mgr. Schraven **in het Engels te vertalen**. Je hoeft geen beroepsvertaler te zijn. Er is een eindvertaler die alle vertaalde teksten controleert. Wie wil helpen om China (en de eigen familie uiteraard) dat geschenk te geven? Wie is bereid? Tijdsinspanning naar eigen keuze. Opgave of inlichtingen bij het redactieadres. Ook zoeken wij vrijwilligers die bereid zijn alleen **teksten over te typen**.

Oproep voor medewerking: werkgroep 'seksueel geweld'

Wie is bereid de werkgroep 'seksueel geweld' te gaan bemensen? De werkgroep moet gezicht gaan geven aan de doelstelling van de stichting. Er zijn allerlei suggesties hoe dat aan te pakken. Wie helpt?

Uit het dagboek van de werkgroep Zaligverklaring:

- Maandag 24 november: Een brief van het Staatsarchief in Wenen vertelt dat men niets kan vinden over de moord van 1937 te Chengtingfu en de twee Oostenrijkers metgezellen.
- Dinsdag 25 november: Een bezoek aan de Algemene overste van de Kleine Zusters van St. Jozef in Heerlen, net terug van een indrukwekkend bezoek aan zusters in China.
- Woensdag 26 november: Bezoek aan het Verbiest Instituut te Leuven ter bespreking van de reis naar China in 2009 door de familie van Mgr. Schraven.
- Donderdag 27 november: Een brief gaat uit naar Genève naar beloofde Poolse hulp bij het opsporen van familie van Br. Wladislaw Prinz, metgezel van Mgr. Schraven.
- Vrijdag 28 november: Een brief van het Militaire Archief in Wenen meldt dat men de naam Biscopitch (metgezel van Mgr. Schraven) niet heeft gevonden in de archieven.

Er is contact geweest met Rome en er is besloten om het proces van zaligverklaring voor de hele groep martelaren te laten gelden en niet voor Mgr. Schraven alleen. Zoals blijkt is er contact over de hele wereld om zoveel mogelijk informatie te verzamelen en mensen te mobiliseren. Een grote uitdaging is het om nog levende familieleden van de gezellen van Mgr. Schraven te achterhalen. Wellicht beschikt men daar nog over informatie die van waarde kan zijn. Voor een zaligverklaringproces moet overigens alles wat betrekking heeft op de gezellen en op de gebeurtenis van 9 oktober 1937 bijeen gebracht worden. Een hele onderneming waarbij veel handen welkom zijn.

Reacties, contact met het bestuur, aan- of afmelding voor de nieuwsbrief, kunnen verzonden worden naar het e-mailadres van de stichting: stichting.mgr.schraven@gmail.com of naar het postadres van de secretaris van de stichting:
Vincent Hermans, Kloosterstraat 45, 6369 AE - Sijpeveld